

OPEN MEDIA HUB

Supporting media professionals across the EU Neighbourhood area

Title: The Silver Writer of the Vernissage

Details: Levon Javakhyan is a writer and poet and is facing hard times. Writing and publishing books is not a profitable occupation anymore and he can't make a living from that alone. He sells silver jewellery on a small market stand in the Vernissage [the arts and crafts market in central Yerevan] in order to provide for his family and writes whenever his Muse visits him. Unlike many others, he doesn't want to leave Armenia, instead, he has chosen to stay.

Dateline: Yerevan, Armenia, 23/06/2017

Story Number: N/A

Source: Lori TV, Munetik news, loritv.am

www.openmediahub.com

"This production was supported by OPEN Media Hub with funds provided by the European Union"

Restrictions: None

Filed: 25/06/2017

1/ Story Pitch: Levon Javakhyan is a writer and poet and is facing hard times. Writing and publishing books is not a profitable occupation anymore and he can't make a living from that alone. He sells silver jewellery on a small market stand in the Vernissage [the arts and crafts market in central Yerevan] in order to provide for his family and writes whenever his Muse visits him. Unlike many others, he doesn't want to leave Armenia, instead, he has chosen to stay.

2/ Shot list: The story is filmed in the Vernissage in Yerevan, a market famous for its antiques and crafts. Various shots of the market, and interactions with customers and other vendors. Close ups of his products

3/ Script:

OPEN MEDIA HUB

Supporting media professionals across the EU Neighbourhood area

INTV:

Levon Javakhyan, writer

"I am not a silversmith, I am a salesman. We often sacrifice our nature for a few dimes. Gone are the happy times when a writer would publish 50 000-100 000 copies. We haven't reached the time when you can make a living by selling books or writing books. I used to say that I was ready to do any kind of job except that of a salesman, and here I am, selling things for over twenty years. I was a teacher in Alaverdy, worked at the Ispolkom [Soviet Executive Committee] and at the Ministry of Education. I was an editor-in-chief for a while. Very late, I realized that you can't become a millionaire by honest work, one needs to have a taste for adventure. My passion is writing prose, and this is just a way to provide for my family. When the country fell apart, they said it was going to be "shock therapy" – you go to the other world and come back. My homecoming was to the Vernissage."

INTV:

Levon Javakhyan, writer

"Is friendship possible without love? Can you be friends with everyone? Of course you can. This is brotherhood. Bad guys fly out of your life like corks from a bottle."

SOT:

Levon Javakhyan, writer and dialogue with an acquaintance

- He likes his food and drink. His wife once told him: don't drink for 10 days and we'll see where it is you are hurting/ laughing/
- Who is this? Are you friends?
- Of course, he is a home boy.

SOT:

Levon Javakhyan, writer and Dialogue with a customer

- This is 70,000 dram, this is 35,000, and this is 25,000:
- Mhm.
- How much was this?
- 10.2 grams.

INTV:

Levon Javakhyan, writer

My writing is about today's life, my literature is the literature of an old man. When my Muse comes, I can't help writing. When it's time, I write, or else she will take offense and leave.

Dialogue

Journalist: What is easier, writing or being a salesman?

Levon "Both are painful. One sustains the soul and the other, the body. You change your shirt a thousand times before you lay your hands on some things."

OPEN MEDIA HUB

Supporting media professionals across the EU Neighbourhood area

SOT:

Levon Javakhyan, Dialogue with a customer

- How much are these crosses?
- 2000 drams. I am giving you a good price.

INTV:

Levon Javakhyan,

I have lost my pride. I have come to the Vernissage to make a living. Others leave. The country isn't good enough so they leave. They leave because it's bad, so who is going to make it better? The authorities are bad, just let this fly like a champagne cork. Vernissage isn't where art is born, it's a place of social suffering.

SOT:

Levon Javakhyan, writer Dialogue with a friend

- Have you watched the "In front of the mirror" show?
- No, were you the guest?
- So you haven't watched it?
- You should have called, man, we were so busy.

SOT:

Levon Javakhyan, & Congratulations from friends

- Congratulations, Levon jan.
- You know, don't you?
- Dear Javakhyan, how old are you now?
- 67.
- We'll celebrate tonight.
- Of course we will.

If it wasn't for the Vernissage, what would we do? We would probably find a job, but...

SOT:

Dialogue

- Take this book, don't put it here.
- Yeah?
- Right, you take it there and back, there and back. Just ask me to give it to you.

SOT:

Levon Javakhyan

"With love to Lori TV, trusting you to uphold the honor of the Lori province."

Journalist:

"Thanks."

Levon Javakhyan-

"Don't get too happy if you sell a lot and don't get very sad if you sell little. This is the golden rule of trade, and I live by it. Bye, home boy."

OPEN MEDIA HUB

Supporting media professionals across the EU Neighbourhood area

Title: «Վերնխաժի արձաքագիրը»

Details: Տեսանյութը ժամանակակից հայ գրողի մասին է, ում համար որպես գրող, եկել են դժվարին ժամանակներ: Գիրք գրելն ու տպագրելը եկամտաբեր չեն, դրանով հնարավոր չէ ընտանիք պահել: Ստիպված արձաքե գարդեր է վաճառում Վերնխաժուն, հոգում ընտանիքի կարիքները և գրում՝ երբ մուսան գալիս է: Չի պատրաստվում արտագաղթել, ինչպես շատ շատերը և բոլորին խորհուրդ է տալիս մնալ և փոխել երկիրը:

Pitch:

Տեսանյութը ժամանակակից հայ գրողի մասին է, ում համար որպես գրող, եկել են դժվարին ժամանակներ: Գիրք գրելն ու տպագրելը եկամտաբեր չեն, դրանով հնարավոր չէ ընտանիք պահել: Ստիպված արձաքե գարդեր է վաճառում Վերնխաժուն, հոգում ընտանիքի կարիքները և գրում՝ երբ մուսան գալիս է: Չի պատրաստվում արտագաղթել, ինչպես շատ շատերը և բոլորին խորհուրդ է տալիս մնալ և փոխել երկիրը:

Shotlist:

Տեսանյութը նկարահանվել է Երևանի Վերնխաժուն, որը բոլորին հայտնի է որպես հնամե և ինֆրատիպ իրերի վաճառական:

Ես արձաքագործ չեմ, ես չարժի եմ: Եստ դեպքում մարդկությունից եմք ընկնում, որ կոպեկից չընկնենք: Գնացին այդ երանելի ժամանակները, երբ մի գիրքը 50 000-100 000 օրինակով տպվում էր: Դեռ այդ մակարդակի չեմք, որ գիրք ծախելով, կամ գիրք գրելով ապրենք: Ժամանակին ես ասում էի, ամեն ինչ կանեմ, բացի առևտրից, բայց արի՛ տես ֆանֆանի տարի առևտուր եմ անում: Դասատու եմ եղել, Ալավերդի եմ դաս տվել, գործկանում եմ աշխատել, կրթության նախարարությունում, գլխավոր խմբագիր եմ եղել: Ես շա՛տ ուշ հասկացա, որ ազնիվ աշխատանքով միլիոնատեր չես դառնա, մեջդ պիտի "ավանտյուրա" լինի: Իմ "ազարտը" գրականության մեջ է, սա ուղղակի միջոց է տունը պահելու համար: Որ երկիրը ֆանդվեց, ասում էին շեկային թերապիա է լինելու, այն աշխարհն ես գնում, ետ գալիս: Իմ ետ գալու հանապարհը Վերնխաժով էր:

Երկխոսություն

-Առանց սիրտ ընգերություն կլինի՞:

-Բայց ընգերություն կա բոլորի հետ՞:

-Բա ո՞նց չկա: Ախպերություն է: Ով վատն է՝ կողմիցդ խցանի նման թոնում է:

Երկխոսություն ծանոթի հետ

OPEN MEDIA HUB

Supporting media professionals across the EU Neighbourhood area

- Ուսող խմբող մարդ է: Կինը մի օր ասել էր, մի 10 օր մի խմբի, տեսնենք որտե՞ղ է ցավում: / ծիծաղում են /

- Ո՞վ է: Ընկերներ՞ը ե՞ք:

- Բա ինչ ենք, զենլյակ ենք:

Երկխոսություն հանախորդի հետ

- Էս 70.000 է, էս 35.000, էս՝ 25.000:

- Ըհը:

- Ինչքա՞ն էրավ էր:

- 10,2 գրամ:

Իմ գրվածքի մեջ էսօրվա կյանքն է, իմ գրականությունը ծնկան ծերի գրականություն է: Մուսան որտեղ բռնում, այնտեղ էլ չոխացնում է: Եթե ժամանակն եկել է, գրում եմ, թե չէ կնեղանա՝ կգնա:

Երկխոսություն

- Գրելն է հեշտ, թե՞ վաճառելը:

- Երկուսն էլ տառապանքի ծնունդ են, մեկը մարմինն է պահում, մյուսը՝ հոգին: Ապրանք կա, հազար շապիկ ես փոխում, մինչև կացում ես:

Երկխոսություն հանախորդի հետ

- Այս խաչերը քանի՞ս են:

- 2000 դրամ, էժան գին եմ ասում, որ առնեք:

Իմ պագունները վե՞ր են ընգնում, որ եկել եմ Վերնիսածում տուն պահում, իրանք գնում են: Լավը չի երկիրը՝ գնում, են, լավը չի գնում են, բա ո՞վ պտի լավացնի: Իշխանությունները վատն են՝ շամպայնի խցանի նման թոցրու՝: Վերնիսածը ոչ թե արվեստի ծնունդ ա, այլ՝ սոցիալական տառապանքի:

Երկխոսություն ընկերոջ հետ

- Տեսա՞ր, ադա, "Հայելու" առաջ հաղորդումը:

- Չէ, դու՞ ես եղել հյուրը:

- Չես նայե՞լ:

- Բա մի հատ զանգեի՛ր, տնաճեն, էնքան խտուն ենք մեր գործերով:

Ընկերներն են շնորհավորում

- Լևոն ձյաձյա շնորհավոր:

- Քիթիկն ուտեմ, ֆիթիկը:

- Չավախյան ջան, քանի՞ տարեկան դառար:

- 67

- Նշե՞լու՞ն ենք էսօր:

- Բա չենք նշելու՞:

Վերնիսածը, որ չլինե՛ր՝ ի՞նչ պիտի անեինք, երևի մի գործ կգտնեինք, բայց...

OPEN MEDIA HUB

Supporting media professionals across the EU Neighbourhood area

Շնորհավորական մաղթանքներ:

Երկիստություն

-Էս գիրքը վերցրու, էլ տեղը չդնես:

-Հա՞:

-Հա բա՛, էդքան տարար-վեկալար, տարար-վեկալար: Ասա՛ տու՛ր էլի:

Լևոն Ջավախյան

Սիրով "Լուրի" հեռուստատեսությանը՝ համոզումով, որ ձորից էլ վեր բարձր կպահեն Լուվա պատիվը:

-Ապրե՛ս:

-Ո՛չ շատ ծախելուց շատ ուրախացի, ոչ էլ քիչ ծախելուց՝ շատ տխրի: Էդ առևտրի ոսկի կանոնն ա իմ համար: Հաջող գեմլյակ ջան:

Հրաժետի կադրեր: